

Communistisch Manifest: inleiding

 marxisme.be /n

Inleiding (1)

Een spook waart door Europa – het spook van het communisme. Alle machten van het oude Europa hebben zich tot een heilige drijjacht tegen dit spook verbonden, de paus en de tsaar, Metternich en Guizot (2), Franse radicalen (3) en Duitse politiemannen.

Waar is de oppositiepartij, die niet door haar regerende tegenstanders als communistisch is gedoodverfd, waar de oppositiepartij die niet de meer vooruitstrevende mannen van de oppositie, zowel als haar reactionaire tegenstanders het brandmerkende verwijt van het communisme voor de voeten heeft teruggeworpen?

Uit dit feit vloeien twee dingen voort.

Het communisme wordt reeds door alle Europese machten als een macht erkend.

Het is hoog tijd dat de communisten hun opvattingen, hun oogmerken, hun tendensen openlijk voor de gehele wereld ontvouwen en tegenover het sprookje van het spook van het communisme een manifest van de partij zelf plaatsen.

Voor dit doel zijn communisten van de meest verschillende nationaliteiten in Londen bijeengekomen (4) en hebben zij het volgende manifest ontworpen, dat in de Engelse, Franse, Duitse, Italiaanse, Vlaamse en Deense taal wordt gepubliceerd.

Voetnoten

1. Het Communistisch Manifest werd geschreven in 1848, nadat reeds tal van discussies werden gevoerd over een communistisch programma. Nadat Engels zijn [Ontwerp van de communistische geloofsbelijdenis](#) had geschreven, was er hieromtrent discussie binnen de Bond der Communisten (zie o.a. [het rondschrijven van de Bond der Communisten](#) of de [brief van Engels aan Marx](#)). Uiteindelijk herwerkte Engels zijn 'Ontwerp van communistische geloofsbelijdenis' tot [De beginselen van het communisme](#), wat verwerkt werd tot het Communistisch Manifest dat hier voor ligt.

2. Metternich (1773 – 1859): Oostenrijkse staatsman die een belangrijke rol speelde in de Europese politiek van 1814 tot 1848. Hij probeerde het "Oude regime" te herstellen en Europe opnieuw op te bouwen na de Napoleontische oorlogen.

Guizot (1787-1874): Franse conservatieve politicus die in 1847 premier werd. Met de februari-revolutie van 1848 werd hij afgezet.

3. Burgerlijk-democratische republikeinen die opkwamen tegen socialisme en communisme.

4. Tweede congres van de '[Bond der Communisten](#)' in 1847.

> [Inhoudstafel](#)